

מסכת שבת

פרק א' משנה ג'

לא יצא החית במחתו סמוך לחשכה, שמא ישכח ויצא. ולא הלבדר בקהלמוס. ולא יפללה את כליו, ולא יקרא לאור הניר. באמת אמרו, הচזון רואה כיכו תינוקות קוראים, אבל הוא לא יקרא. כיוצא בו, לא יאכל הזב עם הזרה, מפני הרגל עברה: